

SLOVENSKI NAROD.

(Izjema vsak dan sveder, izimni nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld, 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld, 30 kr., za jeden mesec 1 gld, 10 kr. Za pošiljanje na dom račun se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Roma locuta est!

Slovenski Randa je govoril — in s samoslovenskimi napisi se še ne bo ponašala bela Ljubljana.

Nekam sumno vesela lica kazali so zadnje dni Ljubljanski nemčurško-klerikalni koaliranci ad hoc, ironično ozirali so se za radikalnimi mestnimi očeti, a ko sta zmerna Slovenca, gospoda Oton Detela in veleučeni gospod dr. Fran Papež, vračajoč se od slavnostnega obeda pri deželnem predsedniku, parfumovala s finimi vladnimi smodkami plebejski vzduh v obližji radikalne čitalnice, tedaj so kar leteli klubuki raz glave srečavajočih ju nemčurjev. — Takoj smo vedeli tačas, da se je moralo prigoditi nekaj važnega in da sta imenovana gospoda najbrže zopet novo peresce pripletla nevenljivemu lovor-venecu svojih zaslug za narod slovenski. In nismo se varali! Še tisto uro poizvedeli smo iz povsem zanesljivega vira, to kar danes — akoprav dotični manifest še ni izšel — ve že cela Ljubljana, da je namreč sedaj tudi naš veleislavni deželni odbor varoval svojo kompetenco glede novih samoslovenskih uličnih napisov, ter iste — prepovedal. Sic volo, sic jubeo! Slava, ki so jo peli nemški listi od „Vaterlanda“ do nove „Preše“ visokorodnemu gospodu baronu Heimu zaradi njegovega znanega ukaza, tikajočega se novih uličnih napisov, ni dala spatí troperesni koalirani večini v deželnem odboru, Detela — Papež — Schaffer zlatih imen. Saj je bila tudi drugje nekaj časa prepirna kompetenca deželne vlade v zadevi javnih napisov v avtonomni občini, zakaj bi tudi pri nas ne bila — na blagor nemščini? In resnično se je tudi v Ljubljani, osem, reci osem hišnih posestnikov pritožilo na deželni odbor zaradi projektovanih samoslovenskih napisov. In ta pritožba ni ostala glas upijočega v puščavi! Tačas, ko si je deželna vlada prisvojila v tej zadevi nadzorstveno oblast nad mestni zastop, tačas je sicer v svoji koalicijski ponižnosti modro molčala troperesna večina v deželnem odboru, a omenjena pritožba jej je dala zopet korajžo. Namignil je dr. Schaffer in dvignil se je referent dr. Papež, katerega valed njegove obče znane izredne pravniške duhovitosti v strokovnih

krogih često nazivljajo slovenskega Rando in je predlegal s tisto le njemu lastno, nedosežno elokvencijo, naj se avtonomni občini Ljubljanski naroči, da mora napraviti dvojezične slovensko nemške ulične napise. Dva glasova pro, dva contra, „narodni“ deželni glavar pa je dirimiral, tako, kakor sta glasovala odbornika Papež in Schaffer in kakor je tudi njemu samemu velevalo koalicijsko srce. Roma locuta est! Gorje nam radikalnim prenapetežem! Dosihdob smo se še vedno upali, da končno vendar-le obvelja mnenje upravnega sodnega dvora, a sedaj, ko nam je pokazal svoje bele zobe dika in glavni steber deželnega odbora in s tem tudi dežele veleučeni g. dr. Papež, sedaj je zadaj naš up splaval po vodi. Kaj je upravni sodni dvor proti g. dru. Papežu! Gorje nam!

A nekoliko usmiljenja je vendar imel z zaslepljenim mestnim zastopom veleučeni g. referent deželnega odbora V svoji velikodušnosti je namreč odklonil, da bi svojerodno utemeljil sklep deželnega odbora, ki je bil sad njegove modrosti. To nas bi bil! A ker nosi v srcu krščansko usmiljenje in ker vsikdar tudi svojemu bližniku privošči kaj lepega, zategadelj odstopil je to hvaležno delo prvemu deželnemu uradniku, kateremu je s tem napravil izvestno posebno veselje. Škoda! Radi bi si bili zopet jednoč osvežili svoj duh ob nedosežni pravniški in politični modrosti in logiki našega od pamtveka sem najodličnejšega deželnega odbornika in posebno radi bi bili čuli, kako misli g. dr. Papež eksekvirati svoj ukaz za slučaj, ako bi se mu mestni zastop v svoji zaslepljenosti upiral. Navadno posoja deželna vlada deželnemu odboru svojo eksekutivo, a v tem slučaju, ko si je deželni odbor prisvojil isto kompetenco v II. instanci, katero je že izvršila deželna vlada sama, ko torej gre za pozitivni kompetenčni konflikt, bi to morda vendar ne šlo tako gladko, ka-li? A tudi g. dr. Papežu se baje včasih primeri v političnem življenju, da ve, kaj dela in zategadelj smo osvedočeni, da je tudi napominano kočljivo vprašanje že rešeno in da gospod doktor ni brez vzroka toli zamišljen prihajal na sobotni obed, a toli zadovoljen odšel. Patti chiari, amici cari!

Toda dovolj! Ne dražimo po nepotrebnem moža,

ki ne slovi zama za prvega slovenskega modrijana, kajti inča nam bo še dokazal, da imata tudi vojaška in cerkvena oblast pravico prepovedati samoslovenske javne napise v Ljubljani, a da je mestna občina Ljubljanska navzlic temu — avtonomna. Z učenimi gospodi se ni dobro pričkat. Za danes torej dovolj — prihodnjič, ko bomo imeli v rokah v pisani besedi trdi ukaz našega preslavnega deželnega odbora, usojali se bomo v vsi ponižnosti povedati tudi svoje mnenje o tem epohalnem činu slovenskih mater sinov.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 20. avgusta.

Pred zasedanjem delegacij.

Dne 14. septembra se snideta v Pešti delegaciji. „Ta vest je pa važna“, vzklikne morda kak čitatelj. „Kaj nam je za delegacijo? To je glasovalni aparat za ministerstvo vnanjih del in za vojno ministerstvo“. Istina, in tak aparat za čislitvansko vlado je prav za prav tudi naša poslanska zbornica, vzlic temu nam pa ni vse jedno, kaj se v njej godi. Delegacijsko zasedanje je seveda dosti menj zanimivo, kakor zasedanje poslanske zbornice, že zategadelj, ker sedé v delegaciji skoro sami najpokornejši služabniki visoke vlade, pripravljeni odobriti vse, karkoli vlada zahteva. Pa vendar je vredno, da se zanimamo za letošnje delegacijsko zasedanje, že zategadelj, ker pride na dnevni red zopetno povijanje stroškov za vojsko. Poluradni listi pripovedujejo, da bo letos dovoljenje vojnega budžeta glavna naloga delegatov. „Zberite se, dovolite novce in spravite se domov“, ta klasični pozdrav Uhlandov se dá letos porabiti tudi za delegaciji, v katerih si bo k večjemu kak mladočeški pisatelj dovolil kritikovati vnanjo politiko. „Dovolite novce!“ Ko bi le že bil konec temu dovoljevanju. Kmalu gotovo še ne. Oficijski listi javljajo, da je letošnji proračun vojnega ministerstva zopet izdatno večji od prejšnjih. Troški za vojsko rasejo pri nas tako redno, da se že nihče več ne čudi. Oficijozni vedó seveda vsa stvar predstavljati kot jako potrebno in se vedno sklicujejo na druge države, ki za vojsko primeroma dosti več trosijo, kakor Avstro-Ogerska. Tudi letos igrajo na tej harfi in številke, če ne uvažujemo, kar je za njimi, potrjujejo njih trditve. Rusija trosi na leto 595 milijonov gld. za vojsko in mornarico, Nemčija

LISTEK.

Lady Hilda.

(Roman, angleški spisala Onida.)

III.

(Dalje)

— Veselilo me bode, da vidim vašo villo. Ali je daleč od tod?

— Kakih deset milj, pod gorovjem. Nekdaj je bila trdnjava in palača. Danes je samo v toliko zanimiva, kolikor vsaka bivša znamenitost. Že več kakor sto let je tega, kar je obitelj postala siromašna in se samo trudi, da ubrani villo vetra in dežja. Predno je prišla v mojo last, se je iz nje prodalo skoro vse, kar je umetniškega bilo — na srečo so ostali kostanji pred villo, da prikrivajo njega golost.

— Vaša villa, della Rocca? Vzklikne Mila, ki ga je že več let poznala. Nisem je še videla. Čim poneha ta hladni veter, se pripeljemo jedenkrat tja.

— Predobrotna sta, odgovori on in se globoko prikloni. Strah me je samo, da ne boste zadovoljni. Vila je podrtina. A če me vi in milady res nočete počastiti —

— Lepa zgradba je pa še vedno, mu seže

St. Louis nekoliko nestrpljivo v govor. Zanimivejša je toliko bolj ker je mnogo trpela po raznih obleganjih. Kar se mene tiče, me silno jezi, da je moj dom nepoškodovan in da ni zidan pred letom 1730. Moj praded je podrl prekrasni stari grad, zidan kdo ve kdaj, in na njega mesto postavil velikansko kolibo. Čudno, da nastane vselej revolucija, kadar propade ukus plemstva.

— Kako ste resni, vzklikne Mila. Tista Amerikanka se ravnokar odpravlja. Poglej malo, Hilda, njene rubine. Kako je rudeča! Maurice, imaš li cigareto?

— To ni dovoljeno, ma chère, reče Hilda.

— Ah, odgovori Mila in vzame iz Mauriceovih rok tanko cigareto, ti si, Hilda, zelo ljubezniva, da me spominjaš na take reči. Cigareta mi bo sedaj še bolje dišala. Hočeš li tudi ti jedno?

— Lady Hilda odkima.

— Kako strogo in neprijazno gledate, reče Mila della Rocci. Vi ne marate žen, ki pušijo?

— Madame, kar stori ljubezniva žena, je vse ljubeznivo.

— S tem ste priznali, da pušenja ne odobravate.

— Madame, usojam se samo dvomiti, da bi bil Leonardo da Vinci slikal svojo Lizo, da je pušila.

— To je izborna misel, vzklikne Mila. Dala

se bom fotografovati s cigareto v ustih; to bo neka povsem novega. Vi dobite prvo fotografijo. Ah, evo Nordlingena, k nam gre. To je najdalgočasnejši človek na svetu. Ali veste, kaj je rekel Vaš kralj, ko mu je bil Nordlingen v treh avdijencah Bog vedi kaj razložil? „Še nikdar mi ni bilo treba straže, ali, ako se ta človek še jedenkrat oglasi za avdienco, ustrelite ga“. Ustreliti ga ne moremo dati, moremo pa iti večerjat. Vojvoda St. Louis pojde z nama, in najbrž gresta tudi vidva M. des Gommeux in della Rocca? Ravnokar odhaja ona grozna Amerikanka. Idimo tudi mi.

Ona vzame roko St. Louisa, Hilda gre z della Rocca, dobro izvežbani Maurice, ki je poznal svoje dolžnosti, pa biti, da najde na hodniku lakaja in da dobi drugega „zatega mladeniča“, podobnega njemu v vsakem oziru, nekega M. des Poisseuxa, glede katerega je Mila, ko ga je bila v gneči zapazila, svojemu „sužnju“ naročila, naj ga povabi na večerjo. Moške v starosti od dvajset do petindvajset let je madame Mila za ves svet rada videla blizu sebe — oni nimajo ni zrna pameti; niso dovolj značajni, in vedo vse najnovejše škandalozne pripovedke — kakor udove šestdesetih let.

Večerja je bila živahna in vesela. Lady Hilda ni pokusila niti pečenja niti šampanjca. Zadovoljivši

455 mil., Francija 452 mil., Anglija 409 mil., Avstro-Ogerska 193 mil., Italija pa 180 mil. gl. a. v. Na posameznega prebivalca pride torej na Ruskem 4 gl. 60 kr., na Nemškem 9 gl. 10 kr., na Francoskem 11 gl. 80 kr., na Angleškem 10 gl. 47 kr., v Avstro-Ogerski 4 gl. 43 kr. in v Italiji 6 gl. 7 kr. Istina je torej, da trusi Avstrija mej vsemi velesilami najmanj, a le če se gleda na gole številke. Drugače pa je, če se upoštevajo gospodarske razmere in vrednost denarja v raznih teh deželah. Dvanajst goldinarjev je pri nas dosti več, kakor funt šterlingov, in kdor pri nas plača deset kron davka, plača dosti več, kakor Anglež, če dá deset šilingov. Avstro-Ogerska se pač ne more primerjati s trgovskimi in obrtnimi državami evropskega zapada, tem manj, ker je največji del troškov nositi najsiromašnejšim ljudem. To pa avstrijske vlade nič ne moti in ker štirje mladočrški delegatje na tej stvari ne bodo nič premenili, zato ne bodo posvetovanja avstrijske delegacije nič kaj zanimiva. Bolj zanimive bodo razprave v ogerski delegaciji, kjer bodo gospodje Madjari spravili rumunsko vprašanje na dnevni red in se lotili grofa Kalnokyaja.

Konservativci in koalicija.

Bojevitni prvak nemških konservativcev dr. Ebenhoch je pred kratkim razložil stališče svoje stranke napram liberalcem in koaliciji. Mej drugim je rekel: Liberalizem ni več tako močan, kakor nekdanj, toliko bolj nevaren pa je njega sin, socializem. Kakor doslej se bo katoliško-konservativna stranka tudi v bodoče borila zoper liberalizem. Nje poglavitna naloga je: boriti se zunaj parlamenta zoper liberalizem, v parlamentu pa skrbeti, da ne pride liberalizem na krmilo. Ta izvajanja Ebenhochova so levičarske liste precej raztogotila.

Vnanje države.

Srbska kriza.

Glede odstopa ministrov Andonovića in Jovanovića se kralj še ni definitivno odločil, najbrž zagadatelj, ker se je tudi minister vnanjih del, Lozanić baje odpovedal. Uradoma se prereka vest, da je celo ministerstvo odstopilo. Govori se pa vender, da odstopi Nikolajev črvo ministerstvo in da stopi na njega mesto ali povsem naprednjaško ali povsem liberalno ministerstvo. — Kakor znano, trdili so razni listi, da je Milan sedanje homatije prouzročil, ker hoče l. 1882 z Avstrijo skleneno pogodbo obnoviti. Vlada taji to in je grozila s tožbo vsem listom, ki to trde. „Glas“ pravi na to grožnjo, da bi ga tožba jako veselila, ker bo pred sodiščem imenoval osebe, ki so na tisti pogodbi podpisane, in citiral neovržne priče.

Berolinski anarhisti.

Berolinski policiji se je, kakor smo že javili, posrečilo zaslediti nevarno anarhistično zaroto. V stanovanju prijetega anarhista ključarja Schäweja je našla dve, z razstrelivom napolnjeni in dve nenapolnjeni granati. Schäwe je nameraval atentat, le to se še ne ve, na koga. Tudi njegov sodelavec Dräger je že pod ključem in dvajset drugih nevarnih anarhistov.

Kitajsko-japonska vojna.

Vesti, katere prihajajo čez London o podrobnostih kitajsko-japonske vojne, so kaj nedostopne in nezanesljive. Boležiti jih moramo nekritično. Kar se danes naznani, se jutri prekliče, tako da je zanesljivo poročanje povsem nemogoče. Sedaj se javlja iz Loudona, da je japonsko brodovje pri Chefoo srečalo kitajsko brodovje, katero pa se je ognilo boju in se umaknilo v Likungtao. „Central News“ pravi, da je angleški admiral Freemantle pozval Japonce, da mu naj naznanijo, ako mislijo naskočiti Weihaiwei, baje zaradi varnosti, in da je japonski

se z nekoliko sladoledom in cigareto, se je trudila, biti dobre volje, a bila je tudi nekoliko zbadljiva. Mila je skakala iz skrajnosti v skrajnost. Zdaj je bila razuzdana in objestna, zdaj zamišljena in nevesela. Tako je njej kakor njenim tovarišicam teklo življenje mej vednimi ekstremitetami. Zvečer, nalepotičene in namazane, popivši nekoliko razdražujočega čaja, hodijo delat vizite, trdno uverjene, da njihovi ljubovniki še ne vidijo, da so na svetu še druge žene; zjutraj pa so klaverne, spomnivši se izgube pri igri, drugim ženam namenjenih pogledov svojih ljubovnikov, in svojih hišin, ki toliko vedo, veliko več, da bi mogle verovati v pravost svojih gospodinj.

Boljšega razločka mej ukusno in neukusno ženo ni moči napraviti, kakor če se ti dve ženi postavita druga kraj druge, pomisli St. Louis. Grofica je imela vse polno tujih las na svoji nežni glavi, a bila je „décolleté“, kakor kaka Greuzeova slika. Govorila je Pariški boulevardski jargon in s svojim piskajočim glasom govorila o vsem in vsakem. Lady Hilda je bila podobna portretu Marije Antoinette iz leta 1780. Bogati lasje so bili nad gladkim visokim čelom lepo zloženi in so dobro harmonizirali z njeno obleko. S finim taktom in celo z nekim prezirom je preslišala marsikako predebelo pripovedko njene sestričine, a govorila je uprav grozno francoščino.

(Dalje prih.)

admiral to obljubil. Verjetno to ni. Kineška mornarica se baje neče vpustiti v boj na morju, nego hoče, da se vojna odloči na kopnem. To se pa zgodi šele prihodnje leto, ker namerava kineška vlada za časa deževja — od septembra do januarja — ustaviti vse operacije.

Dopisi.

Iz Pulja, 17. avgusta. [Izv. dop.] (Občinske volitve.) Prebivalci drugih mest, ako jim dovolijo ta sredstva, uživajo v tej vročini prijetne počitnice v hladnih gorskih krajih in zabavnih zdraviliščih, tukajšnji pa so si prihranili ravno za te dni največega truda polno delo, občinske volitve. Razglas municipija naznanja, da bodo letošnje volitve 21., 22., 23., 24., 25. — 27. in 28. avgusta, in sicer za tretji razred prvo imenovanih pet dni, za drugi in prvi razred pa zadnja dva dni. Tu so občinske volitve le vsako tretje leto in se prenove ob enem ves občinski zastop, zato so pa tudi neprijetno večje važnosti za toliko mesto kakor je Puljsko nego za druge občine. Tista stranka, ki hoče gospodovati per nefas celi Istri, deluje že več mesecev skrivno in javno, da si zagotovi to prevažno postojanko. Dne 11. t. m. je bil volilni shod, dne 13. je imelo italijansko politično društvo svoj občni zbor tukaj, sicer pa obdeluje javno mnenje že dolgo časa po vseh iredentovskih in tudi oficijoznih listih primorskih za svoje ljudi. — Za razmere v notranjih avstrijskih deželah je pač čudno, da samo volitve v tretjem razredu trajajo celih pet dni, ali kdor ve, kako velike so občine v Istri, ne bo se čudil. V občino Puljsko ne spada samo mesto, ampak tudi 16 deloma jako obljudenih vasij in 4 ali 5 manjših sel, v okrožji dveh ur in več od mesta, in nekateri teh predkrajev štejejo po 13 do 1400 duš. Vseh volilcev je kakih 4800, a tretji razred sam jih ima 4000. Ako se pomisli, da je Istra za dve tretjini slovanska in da večinoma le v mestih prebivajo Italijani in poitalijančen zarod, se lahko ume, zakaj ima vsako istrsko mesto toliko okolice pod svojo oblastjo. Ali časi se bodo premenili, kadar se narod povsod zave svojega rodu, kadar si pribori potrebnih narodnih šol in pride iz gospodarske zavisnosti svojih nasprotnikov! Istra ni izgubljena! Naši roditelji pač delujejo neumorno in uspešno za ta vzvišeni namen, ali kaj — ko je dela toliko, delavcev pa še tako malo! Za predstoječe volitve sta se pojavili dve stranki: stara, sedaj vladajoča v mestnem zboru, ali tako imenovana Rovinjska, in nova, vladna, z imenom „comitato del benessere di Pola (odbor za blagostanje Pulja). Prvi je glasilo: „Il giovine pensiero“, bratec vseh iredentov, drugi pa: „Eco di Pola“, oba tednika. Vladna stranka očita sedaj vladajoči, da zapravlja občinsko premoženje, da ne zna gospodariti in da je nezmogoča kaj storiti v povzdigo mesta, kar je res in čemur vse mesto pritruje. Obe pa se laskata c. kr. mornarski upravi in se bahata z nje soglasjem. Neumevno je le, ako je vladi res toliko na tem, da vrže Rovinjsko stranko ob tla, kakor zasluži in kakor bi bilo prav lahko mogoče, zakaj je ustvarila novo stranko in zakaj ni skušala uporabiti obstoječih razmer in sporazumljenja z več nego tretjino volilcev, Hrvatov in drugih Slovanov, ki so vedno verno udani svojemu cesarju in kralju, kateri ne vzdihujejo po domovini zunaj Avstrije? Vladno dosledno tajenje Slovanov v Istri in drugod se bo še bržkone masčevalo. Tudi po zadnjih volitvah je mislila vlada, da ima ona oziroma njena stranka vajeti mestne uprave v rokah, ker se jej je pridružil — na videz — jeden del laških mestnih volilcev, a kmalu je čutila, kako jej mečejo polena pod noge, kjer se nudi prilika. Ti ljudje pač nečejo umeti, da Pulj ne živi od morja ampak od arsenala. Najsjajnejši dokaz, koliko jim je za vladne namere, pa so dali letos spomladi, ko je šlo za užtinsko najemnino, katero so rajše oddali bratu iz Italije nego Avstrijcu, akoravno je vlada vse sile napela, da bi to preprečila. Novi mestni užtinski zakupnik, cavaliere Luigi Trezza v Veroni, ima baje namen užtinsko vse Istre v najem dobiti, takorekoč monopolizovati, in pri tem mu ni za nekoliko tisočakov nad pametno ponudbo, če prav zgubi, da le doseže svoj namen. Ker ima mej tukajšnjimi svojimi uradniki tudi dva italijanska častnika, se vojni upravi ni zdela zadeva tako nedolžna, zato je prepovedala tem agentom uhod v kantine vojašnic in nekaterih trdnjav. Kaj naj rečemo k takim pojavom? V Primorji se delajo volitve po slavnoznauem receptu: pred njimi se pojavi vselej avstrijska vladna stranka, zmaga celo — po volitvah pa zgine kot

kafra in izvoljeni se pokažejo pri prvi priliki v bengaličnem pravem svitu! — V nedeljo in v ponedeljek sta bila aretovana tukaj dva delavca iz arsenala. Jeden je v gostilni kričal „Eviva Italia!“ drugega pa dolže, da je anarhist in da je na raznih krajih v arsenalu napisal: „Eviva Caserio“, „eviva Ravachol“, „morte a Sterneck in 24ore“ i. dr. O poslednjem se govori, da je rojen gorški Slovenec a strasten Lahn. Tu se vidi, kam pelje raznarodovanje, katero vlada tako nežno čuva. Ni treba učenih pedagogov in filozofov, kam vodi raznarodovanje — facta loquuntur. S.

Šesta glavna skupščina učiteljske „Zaveze“ v Gorici.

Iz Gorice, 17. avgusta [Izv. dop.]

Včeraj smo doživeli Goričani krasen naroden praznik, ki nam dolgo, dolgo ne pojde iz spomina. Včeraj je naša lepa Gorica prvič videla v svojem okrilju zbrano odlično, ogromno družbo najboljših sinov in hčera iz cele, na toliko delov razkosane Slovenije. Dà, iz vseh kotov naše mile slovenske domovine — izvzemši tužni Korotan — prihiteli so vzgojitelji in vzgojiteljice naše mladine semkaj v solučno Gorico, da si tu bratski sežejo v roke, da se pogovore o načinu, kako hočejo delovati v šoli in tudi zunaj nje, da bo njih delo kolikor le mogoče koristilo našemu ljubemu narodu, in da se drug drugega osrdijo v sedanji borbi z mnogoterimi nasprotniki narodnega šolstva in učiteljskega stanu.

Prav hvaležni smo upravnemu odboru, da je izbral našo Gorico za šesto glavno skupščino velevažne učiteljske „Zaveze“, ki nam predločuje nekako idejalno združeno Slovenijo. Dà, slovensko učiteljstvo je združeno v jedno samo veliko telo, v jedno znamenito celoto, ki ne pozna ozkosrčnih pokrajinskih mej, marveč se prosto premika po ljubi naši slovenski domovini, danes tukaj, jutri tam, da dokaže tako, kako visoko zna ceniti veljavo in moč složnosti in vzajemnosti na polju narodne vzgoje in omike.

Okoli 200 učiteljev in učiteljic se je zbralo k „Zavezinemu“ zborovanju, ali to so bili večinoma odposlanci učiteljskih društev, torej cvet našega učiteljstva, za katerim stoji do 1500 tovarišev in tovarišic širom naše lepe domovine. — Razmeroma jako številno so bili zastopani Štajerci, ki se a Primorci vselej jako dobro razumejo. Ne moremo umeti, kako je mogoče, da je na Kranjskem v tem pogledu veliko preveč mlačnosti, kajti vojvodina Kranjska je bila razmeroma veliko preslabo zastopana. Bela Ljubljana je poslala jednega samega zastopnika. Za Boga! Ako bo srcé Slovenije tako piškavo, kaj bo?!

Že v sredo ves dan so prihajali učitelji v Gorico; največ pa zvečer s prvim vlakom. Odbor dveh učiteljev in dveh učiteljic je goste vzprejemal na kolodvoru. Ob 8. uri zvečer je imel upravni odbor sejo v „Čitalnici“; reševale so se notranje stvari, o katerih ne vem kaj poročati, ker nisem mogel biti zraven. — Drugo jutro hitro po 7. uri je bilo zborovanje delegacije (v tej so odposlanci vseh učiteljskih društev). Tudi tu so se razpravljale večinoma strogo upravne zadeve; več točk dnevnega reda je pa bilo odloženih, da jih reši — ako bo čas — v posebni seji po občnem zboru. — Na to so zborovali razni odseki v prostorih našega novega učiteljskega. Ravnateljstvo je drage volje prepustilo celo poslopje v porabo „Zavezinim“ namenom. — Ob 9. uri so se zbrali pevci in pevke v Čitalnici k jedini pevski vaji. Kar čudimo se srčnosti gg. učiteljev in učiteljic, da so se upali, nastopiti le po jedni sami skušnji. Vse skladbe so prav težke, zlasti „Vodnikov venec“; vrh tega je vse komade spremljal orkester.

Ob 1. uri popoldne je pričel banket na vrtu jednega prvih hotelov v Vrtni ulici „Grand Hotel Suda“. Vrt je obširen, ali napolnil se je. Obedu se je udeležilo okoli 150 oseb, a še toliko jih je prišlo le na pijačo, ker so obedovali že prej. Tu se je razvilo prav živahno življenje. Mej obedom so se vrstile napitnica za napitnico. Govorili so gg. Ribnikar (Logatec), Jug (Solkan), kapelan Láčina (St. Peter pri Gorici), Nerat (Maribor), ces. svet. Vodopivec (Gorica), Jelenec (Šentur), Porekar (Hum pri Ormoži), zopet Láčina, Krajnik (Podmelec na Tolminskem), Gradišnik (Hrastje), poslanec dr. Anton Gregorčič (Današnja „Soča“ je v svojem poročilu gotovo po pomoti izpustila to napitnico. Včerajšnje slavnosti so se vršile do danes

zjutraj ob 2. popoldni, a „Soča“ izhaja opoldne. Ni čuda, ako je v naglici marsikaj pomakljivo. Pis.) in Lapaže (Krško).

Napitnice so bile vse prav krasne; govorniki so v izbranih besedah in zares izborna razvijale krasne misli, v katerih so naglašali ljubezen do slovenske šole, do mladine, do naroda in domovine, povdarjali složnost, značajnost, mejsebojno pobratimstvo, slogo mej duhovskim in učiteljskim stanom itd. Posebno izbrano je govoril poslanec dr. Gregorčič, ki je konečno napil značajnemu narodnemu učiteljstvu.

Ob 4. uri popoldne se je vršil občni zbor v prostorni telovadnici na učiteljskihi. Tu se je zbralo okoli 300 oseb, mej temi nekaj naših odličnjakov, kakor ravnatelj Hafaer, ces. svet. Vodopivec, poslanec dr. Gregorčič, več duhovnikov itd.; učiteljic okoli 50. — O zborovanju ne bom ničesar poročal, ker drugače bom prekasen. Le to omenim, da vladni zastopnik baron Winkler je pozdravil občni zbor jako laskavo v imenu vlade, kar bi se gotovo niti v Ljubljani ne pripetilo. Izrekel je v imenu vlade veselje, da se učiteljstvo zbira in posvetuje o šolskih in stanovskih zadevah, in voščil zborovanju obilo uspeha. Zbor je z viharimi živio-klici vzprejel to izjavo vladinega zastopnika.

Zbor se je vršil do 7. ure zvečer in je bil jako živahen. Največji del razprave se je sukal okoli premembe šolskih knjig, katere sta budo šibala poročevalca gg. Nerat in Medvešček. Tudi od raznih drugih strani so se stavili nekateri predlogi in nasveti; konečno je obveljal predlog g. ravnatelja Lapanja, naj se vsi ti predlogi izroče upravnemu odboru, ki naj jih formuluje in predloži štajerski konferenci za preosnovo šolskih knjig. — Dalje je prišlo na dnevni red vprašanje o konviktu za učiteljske sirote, ki je pa ostalo nerešeno. — Vzprejeta je bila pa resolucija, naj se priredé slovenski zemljevidi za ljudske šole. Zborovanje je trajalo do 7. ure.

Na to se je nadaljevala seja delegacije. Gosp. Gradišnik iz Hrastja na Štajerskem je poročal o knjižnici za mladino. Vzprejeli so se pogoji in nasveti bivšega tovariša, zdaj lastnika „Goriške tiskarne“ A. Gabršček, ki vzprejme knjižnico na svoj riziko v zalogo. Ako bo pa kaj čistega dobička, se ta obrne za povečanje knjižnice ali v druge „Zavezine“ namene. Knjižnica bo izhajala vsak mesec po jeden snopič v obliki in velikosti „Slovenske knjižnice“, a bo — vezana.

Potem so se vršile volitve. Ostalo je z malimi spremembami vse pri starem.

Ob 8. uri se je vršil koncert v „Čitalnici“. Vsi prostori so bili polni, jednako je bil zaseden vrt poleg dvorane, kjer se je poslušalcem še najbolje godilo, kajti v dvorani je bila neznosna vročina. — Goriški Slovenci so se v obilnem številu udeležili koncerta. Prišel je tudi namestniški svetovalec vitez Bosizio.

Petje je bilo izborna; nismo toliko pričakovali. Gregorčičevo „Soči“ je izborna deklamovala gdčna. Schaub, na glasovirju je pa sviral gdčna. Irma Klavžarjeva. Občinstvo je prav viharo hvalilo vsako točko.

Po koncertu smo se zopet zbrali na vrtu v „Grand Hotel Suda“; bil je natlačen poln. Goriška gospoda, ki je zdaj v mestu, je bila v obilnem številu zastopana. Pogled po tem vrtu je bil uprav čaroben, veličasten — in rekli smo si: Glej, v ognjenih srcih teh vzgojiteljev naše mladine vidiš — zedinjeno Slovenijo. Kako so jedini, kako složni, kako ti ne poznajo mej, marveč pravijo si: učitelji smo, vzgojitelji smo slovenske mladine od Mure do Soče in še dalje!

Šele okoli 2. ure po polnoči se je izpraznil vrt. Lepo je bilo tamkaj, malokdo je mislil na posteljo, če tudi je trebalo drugo jutro odpotovati na levo in desno iz prijazne naše Gorice. Gotovo je vsak udeležnik vesel seboj vzel najlepše spomine na prijazno našo Gorico in na kratke ure, katere je preživel v njeni sredi. Vsem bratski pozdrav!

—aky.

Domače stvari.

— (Brez komentara.) Častite matere Uršulinke v Ljubljani so v framašonskem Tržaškem listu „Piccolo“ priobčile sledečo zanimivo reklamo: „Tudi Italijani pošiljajo radi svoje hčere v veleugledni ženski institut častitih Uršulink v Ljubljani za pouk in vzgojo, ker zavzema v njem gojenje nemškega jezika prvo

mesto, kajti ta jezik je v institutu učni in konverzacijski jezik. Slovenski jezik ni obligaten in se uči kakor italijanski, francoski ali angleški ako to hočejo učenke. V tem zavodu se je moči naučiti igrati na klavir, orglje, citre, gosli in harmonij kakor tudi petje. Ta leta 1702. ustanovljeni zavod so deklice italijanske narodnosti vedno z veseljem obiskovale.“ — V Zadarškem „Narodnem listu“ čitamo inserat dr. Waldherrja, v katerem priporoča Slovanom svoj zavod, raz kateri razobeša tako rad svojo frankfurtersko zastavo.

— (Osobne vesti.) Deželni predsednik g. baron Hein je nastopil včeraj večtedenski odpušt in se odpeljal na Bled. — Imenovani so: Začasni okrajni komisar g. Avg. pl. Fladung definitivnim okrajnim komisarjem, vladni koncipist dr. Rob. Praxmarer začasnim okrajnim komisarjem, začasni vladni koncipist baron E. Schönberger definitivnim vladnim koncipistom in konceptni praktikant Fran Schitnik vladnim koncipistom.

— (Odvetnik g. dr. Viktor Supan) je odprl svojo odvetniško pisarno v Ljubljani na Bregu št. 16 I. nadstropje (v Mayerjevi hiši).

— (Vojaške vesti.) Povodom rojstnega dne presvetlega cesarja imenovani so bili poročniki mej drugimi sledeči gojenci Terezijanske vojaške akademije: Rudolf Intihar pri 7. lovskem batalijonu, Gvido Krušič pri tirolskem lovskem polku, Oton Redlich pri 27., Argust Warchalowski pri 47. in Julij Butterweck pri 87. pešpolku, Emanuel princ Orléans pri 5. dragonskem polku, nadalje sledeči gojenci tehniške vojaške akademije: Erih pl. Merizzi pri 2., Evgen Mosché pri 38. topniškem polku, Alfred pl. Rütling in Andrej pl. Slivnik pri 1., Oskar Friedrich in J. vitez Hauschka pri 4. trdnjaskem topniškem polku, in slednjič Rajmund Janesch pri železniškem in brzojavnem polku. — Okrožni zdravnik v Radovljici g. dr. Ivan Voves je imenovan asistenčnim zdravnikom v rezervi 27. pešpolka.

— (Družba sv. Cirila in Metoda) je od 28. rožnika do 15. mal. srpana prejela te-le darove: Sl. upravnistvo „Mirovo“ je poslalo zbirko „prvih kron“ v znesku 170 gld. 50 kr.; vsega vkup je do sedaj vrli „Mir“ nabral 1293 „prvih kron“ za našo družbo. — Novoustanovljena ženska podružnica v Krškem nas je razveselila s 100 gld., ki so deloma čisti dohodek od koncerta prirejenega pod vodstvom g. Potrebina v korist naši družbi, deloma udnina in darovi. Največ zaslug pri ustanovitvi podružnice imajo gospe M. Pfajferjeva, J. Hočvarjeva, A. Jugovičeva, M. Kesslerjeva in gdč. A. Schmidingerjeva. — Akademiska podružnica vnetih graških velikošolcev nam je poslala 100 gld. — Kakor do sedaj tri leta, tako so tudi za l. 1894. slovenski bogoslovci v Gorici poslali 100 gld. pokroviteljine. Izgledi vlečejo! G. Josip Rode posestnik v Kameniku, nam je poslal po g. mestnem županu J. Močniku drugo polovico pokroviteljine v znesku 100 kron. Vitanjska posojilnica pod načelništvom vč. g. župnika J. Žičkarja je v našo korist za l. 1893. obrestnosno naložila 10 gld., za l. 1894. pa 15 gld. in bo toliko časa prilagala, da se nabere za pokroviteljino potrebna vsota 100 gld. — Neumorno delavna Litijska podružnica je pri občnem zboru 3. rožnika 1894. l. nabrala 79 gld., Cerkljska na Goriškem pri občnem zboru 4. rožnika t. l. pa 51 gld. 40 kr., kar nam je poslal č. g. kapelan Fr. Šmid. — G. Grossmann iz Novega mesta nam je poslal 13 gld. ki jih je nabral neimenovan narodnjak iz Žužemberka ob priliki „Pravnikovega“ izleta v Novo mesto pri zastalnih pravnikih pri Štemburji v Kandiji. — Preč. g. Fr. Gerenčak, dekan in mestni župnik v Brežicah, je pristopil kot ustanovnik k tamošnji naši podružnici z doneskom 10 gld. Dalje so še darovali: G. M. P. v K. V. 10 kron; sl. društvo češkoslovanskih rudniških akademikov v Prokopu v Ljubnem na Štajerskem 3 gld. 88 kr.; g. J. A. po preč. g. dr. Lampetu 6 kron; vč. g. Andrej Pavlica, stolni vikar v Gorici, 6 kron; g. Stražiški 6 kron, kot Ciril-Metodijski dar in za slovensko šolo v Velikovi. Neimenovanec 6 kron. — Zahvaljujoč se požrtvovalnim domorodcem prosimo rodoljubno slovensko občinstvo, da bi se nas pogosto spominjalo, ker izdali smo letos uže več za slovenske šole kakor so nam izročili rojaki. — Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Postavno določena dninarina za delavce bolniškim zavarovalnicam podvržene.) S 1. septembrom 1894 stopi za Ljubljansko mesto v smislu § 7. zakona z dne 30. marca

1888 (drž. zak. št. 33) v veljavo za gorí imenovane delavce naslednja dninarina, in sicer: Za mlade (moške) pomožne delavce po 40 kr., za podrejene delavce (obrtne dninarje) po 80 kr., pomočniki in tovarniški delavci po 1 gld., predelavci (upravitelji, poslovodje, risarji, knjigovodje, koncipijenti i. dr.) po 1 gld. 50 kr. — Ženske: mlade pomožne delavke po 30 kr., odrasle delavke po 50 kr. Ta določila ostanejo v veljavi, dokler jih oblast ne spremeni.

— (Vrtna veselica pri Koslerji.) Odbor za napravo vojaškega spomenika v Ljubljani, združen s kranjskim vojaškim veteranskim korom, priredil je včeraj popoldne na vrtu pivovarne bratov Koslerjev lepo uspelo veselico s kegljanjem na dobitke in krasnim ognjemetom. Čisti dobiček veselice, katere je bila vkljub dvomljivemu vremenu prav dobro obiskana, namenjen je fondu za napravo obeliska pred novo vojašnico. Uhod na vrt kakor tudi vrt sam bil je s cesarskimi in narodnimi zastavami, raznimi emblemi ter eksotičnimi rastlinami nakičen. Godba 27. pešpolka svirala je neumorno ter igrala tudi mnogo slovanskih komadov.

— (Pretep.) Kakor že večkrat omenjeno, ni je skoraj nedelje, da bi se v Ljubljani ne ponavljali po vojaštvu provocirani veliki ekscesi. Tudi sinoči proti 10. uri nastal je blizu Koslerjevega vrta velik pretep, katerega so povzročili peki vojaškega oskrbovališča, vračajoči se pijani iz Šiške v Ljubljano ter izzivajoči mirno občinstvo. Pri pretepu bil je Koslerjev kočijaž z vojaško sabljo na glavi težko ranjen ter so ga morali prepeljati v bolnico. Tudi nekatere druge osebe bile so lahko ranjene. Žandarmerija aretovala je dva vojaška peka ter ju izročila pristojnemu sodišču, ostali pa so pobegli. Vojaške oblasti naj bi vendar storile potrebne korake, da se že jedenkrat stori konec vedno se ponavljajočim izgredom.

— (Vreme.) Temperatura je vedno precej nizka, kar ni čudo, kajti v gorenjskem gorovju je padel v noči od sobote na nedeljo sneg. Planine okolu Kamnika proti Kranju so bile včeraj zjutraj precej globoko doli pobeljene od svežega snega. Vreme je postalo uprav jesensko.

— (Strežniški tečaji) za postrežbo botnikov so bili nedavno v Litiji in v Zagorji ob Savi, kjer je poučeval okrajni zdravnik dr. J. Pavlič, dalje v Št. Vidu, kjer je poučeval okrožni zdravnik dr. R. Repič. Tečajev se je udeležilo 32 moških, izmed katerih jih je dve tretjini bilo spoznanih sposobnim. Poučevalo se je poglavitno o koleri, o nje nalezljivosti in razširjevanji in o desinficovanju.

— (Podaljšanje koncesije.) Tomažu Strusu se je na njegovo prošnjo za pet let podaljšalo dovoljenje za brod čez Savo pri železniški postaji Sava, namreč za prevažanje oseb in tovarnega blaga.

— (Nadaljevalno šolo za obrtne učence) utegne že z prihodnjim šolskim letom odpreti v Gorici društvo „Sloga“. Sestavilo je načrte in urnike, ter podalo prošnjo za dovoljenje. Šola bode v novem poslopju Sloginih zavodov in je že naročena vsa potrebna oprava. Z ustanovitvijo te slovenske šole prehitijo Goriški Slovenci celó — narodno Ljubljano!

— (Mestni daci za Gorico) se bodo v kratkem oddali na javni dražbi. Kakor poroča „Primorec“, se poganjata zanje tudi dve italijanski firmi iz kraljevine, prva iz Milana, druga iz Tolmezza. Pri obstoječih razmerah ni nikakor neverjetno, da dobi katera teh dveh trvd zakup dacov, tembolj, ker se je to zgodilo celo v Pulju, kakor je razvidno iz današnjega dopisa.

— (Za dom dra. Ante Starčevića) so hrvatski rodoljubi v vseh pokrajinah hrvatskih zložili na dan sv. Antona vsoto 10.000 kron. To je sijajen dokaz požrtvovalnosti hrvatskega naroda, ki je v malo letih zložil velikansko svoto za Starčevićevo dom.

— (Požar na Reškem kolodvoru.) Navzlic napornemu delovanju gasilcev požar še v soboto ni bil popolnoma udušen. Telefonska in brzojavna zveza je bila večinoma pretrgana, promet je bil otežkočen. V sosednih skladiščih se je mnogo vian pokvarilo vsled silne vročine.

Slovenci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Etna.) Kakor se poroča iz Katanije, so se pokazale na istočni strani ognjenika Etna žareče razpokline. Bati se je, da nastane v kratkem izbruh.

* (Vročina na Španskem) V Andaluziji je bila te dni silna vročina. V Sevilli so imeli dne 15. t. m. v senci 44° C. Razgrnili so plachte od hiše do hiše preko ulic, a navzlic temu je bilo mnogo slučajev solnčarice. Vsled neznosne vročine je poginilo na stotine ptic.

* (Oče in hči obsojena na smrt.) V Liberci na Češkem sta bila obsojena na smrt 68letni upokojeni železniški čuvaj Jan Širlo in njegova 28letna hči Franja. Umorila sta v junija zasebnika Ign. Vondraha in ga oropala.

* (Nesreča pri biciklistički dirki.) V Vichyju na Francoskem sta ponesrečila dva tandem-vozača. J eden se je pri padcu težko poškodoval, drugi pa je umrl vsled poškodovanj.

* (Električna krona.) Sultan Johorski si je dal narediti novo krono, ki gledé sijaja presega vse druge. Sestavljena pa ni iz dragocenih kamenov, nego iz več stotin jako majhnih električnih svetilk, ki jej dajejo izreden sijaj.

Književnost.

— „Prosvjeta“ ima v št. 16 nastopno vsebino: Osveta ljubavi. Pripovedi Ladislav Z. Ladanjski. — Omber-beg i Aisha. Slike iz Sarajevskega života. Napisali Osman-Aziz. — Minka. Pripoved iz ribarskoga života, piše Stjepko Ilič. — Pod ciganskim čadorom. — Dramatični „scherzo“ u jednom činu. — Spjevao Tugomir Cetinski. — Klarica iz župnoga dvora. Seoska pripovijest. Češki napisao J. L. Hrdina; preveo Stjepan Karlov. — Smrt Mahmut paše Hrvata. Spjevao Safvet beg Radžepašić Bašagić (Mirza Safvet). — Carski muzeji u Beču. — Put nove postojbine. Izseljivanje u Ameriku. — Polazak sa Rieke. — Hrvatski izseljenici — Dolazak u New York. Napisao Ivan Stunić. — Jednoj gospodjici. Spjevao Dr. A. Trešić Pavičić. — Novo hrvatsko narodno kazalište u Zagrebu. — Pad mle-tačke republike i ulaz Austrijanaca u Dalmaciju. Po opatu Pavlu Pisani-u. Napisao Ferdo Šišić. — Opis naših slika: Zlatni bram u Americu. — Kotor i Boka Kotorska. — Naš novi metropolita. — Listak. Brojčana zagonetka. Sastavio Žiga Breyer. — Slike: Zlatni bram u Americi na jezeru neumrlosti. Slikao N. Karazin. — Župljani igrajo narodno kolo. Slika Vlaho Bukovca. — Zaručnica iz Dobrote. Slika V. Bukovca. — U atelieru. Slika N. Czahorskoga. — Kotor. — Boka Kotorska. — Carski muzeji. — Predvorje razizemao. — Predvorje u prvom spratu. Prospek novoga hrvatskoga narodnoga kazališta u Zagrebu. — Naš novi metropolita. — Svečano ustoličenje nadbiskupa: Čitanje papinskoga lista u stolnoj crkvi. — Višnja gora na Dolenjskem. — Pogled s Trebanjskoga vrha na Trebanje i sjevernu stranu. — Šala.

Brzjavke.

Dunaj 20. avgusta. Včeraj, v nedeljo, vršilo se je več ur trajajoče posvetovanje vseh ministrov. Mej predlogami je bilo poročilo Praškega policijskega ravnateljstva. Čuje se, da so se storili velevažni politični sklepi.

Praga 20. avgusta. Včeraj se je razkrila spominska plošča na rojstni hiši pokojnega Trojana. Slavnostni govor je govoril dr. Edvard Greg, ki je poudarjal važnost, držati se načel Trojanovih in delovati za prosveto, napredek in demokracijo.

Lvov 20. avgusta. Dne 4. septembra se pripeljejo sem ministerski predsednik Windischgraetz in ministri Bacquehem, Madeyski, Jaworski in Falkenhayn, da so prisotni pri cesarjevem obisku gališke razstave.

Peterburg 20. avgusta. V soboto je bil v carski palači dvorni obed, pri katerem je car napil avstrijskemu cesarju.

Peterburg 20. avgusta. Kontreadmiral Ragvozov, zapovednik Kronstadtski, se je peljal v admiralski urad, ko je neki bivši uradnik skočil k njegovemu vozu in skozi okna iz revolverja ustrelil na Ragvozova, potem pa ustrelil samega sebe. Admirala, zadetega v prsa, so prenesli v neko bližnjo hišo, kjer je kmalu potem umrl. Uzrok umoru je, da je admiral morilca spravil iz službe.

Tanger 20. avgusta. Upor v Maroku se čedalje bolj razširja. Vse v Mazagaim naseljene evropske rodbine so zbežale sem.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Umrli so v Ljubljani:

16. avgusta: Franc Kravos, tkalec, 28 let, Ulice na Grad št. 12.
18. avgusta: Karol Brandstatter, livarjev sin, 3 mes. Rožne ulice 5. katar v črevih.
18. avgusta: Janez Ramovš, livarjev sin, 18 mes. Kravja dolina 2. jetika.
V deželni bolnici:
16. avgusta: Janez Peternel, gostač, 62 let. — Meta Zagorc, gostija, 62 let.
17. avgusta: Mihajl Gregorc, zidar, 56 let. — Jožef Rebolj, gostač, 50 let.
18. avgusta: Neža Šegatin, mestna uboga, 45 let.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
18. avg.	7. zjutraj	736.9 mm.	10.6° C	sl. sev.	obl.	31 mm.
	2. popol.	735.7 mm.	20.3° C	sl. svz.	obl.	dežja.
	9. zvečer	735.2 mm.	14.8° C	sl. zah.	obl.	
19. avg.	7. zjutraj	737.4 mm.	10.8° C	sl. svz.	obl.	0.7 mm.
	2. popol.	737.1 mm.	18.0° C	sl. zah.	obl.	dežja.
	9. zvečer	738.4 mm.	10.6° C	sl. szh.	jasno	

Srednja temperatura 15.2° in 13.1°, za 3-7° in 5-7° pod normalom.

Dunajska borza

dne 20. avgusta t. l.

Skupni državni dolg v notah.	98 gld. 55 kr.
Skupni državni dolg v srebru.	98 „ 55 „
Avstrijska zlata renta.	122 „ 55 „
Avstrijska krona renta 4%.	97 „ 70 „
Ogerska zlata renta 4%.	121 „ 95 „
Ogerska krona renta 4%.	96 „ 95 „
Avstro-ogerske bančne delnice.	1008 „ — „
Kreditne delnice.	362 „ 80 „
London vista.	124 „ 45 „
Nemški drž. bankovci za 100 mark.	61 „ 02 1/2 „
20 mark.	12 „ 20 „
20 frankov.	9 „ 88 1/2 „
Italijanski bankovci.	44 „ 40 „
C. kr. cekini.	5 „ 89 „

Dne 18. avgusta t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	149 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	196 „ — „
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	127 „ — „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi.	123 „ — „
Kreditne srečke po 100 gld.	198 „ — „
Ljubljanske srečke.	24 „ 50 „
Rudolfove srečke po 10 gld.	23 „ 50 „
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	169 „ — „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	312 „ 50 „
Papirnat rubelj.	1 „ 33 1/2 „

Dva gospoda

se vzprejmeta v jedno sobo v popolno oskrbovanje pri J. Brilli v Kendovi hiši v I. nadstr. (780—6)

Vipavska vinarska zadruga

išče za svoje vinsko skladišče in piv-nico v Ljubljani

sposobnega zastopnika.

Zahteva se: 1. Znanja gostilničarske obrti in umnega kletarstva; 2. primerne kavecije; 3. stroge pravnosti. Plača se določi dogovorno. Pismene po-nudbe je priposlati do 1. septembra t. l. upra-viteljstvu vinarske zadruge v Vipavo.

(902—1)

Ravnateljstvo.

Tuji:

17. avgusta.

Pri Slonu: Vitez pl. Ri-naldini iz Trsta. — Rein-länder, Pfiffer, Novicky iz Gradca. — Lengyel iz Velike Kaniže. Elger iz Dunaja. — Dr. Fleisch-tinger iz Reke.

Pri Mališ: Ebner, Frisch, Lohmann, Helly, Zerner iz Du-naja. — Miseroovsky, Schipp, Hözl iz Gradca. — Kramer iz Škofje Loke. — Dr. Glo-bočnik iz Kranja. — Hondl iz Zagreba. — Moipurgo iz Trsta. — Kuttner iz Tržiča. — Casteli iz Reke. — Woj-tech iz Gorice. — Helfer iz Opatije.

Pri bavarskem dvoru: Horak, Berg, Opacit, Leber iz Gorice. — Ranzinger, Stinko, Martinelli iz Trsta. — Haus-ner iz Reke.

Pri južnem kolodvoru: Juvančič iz Črnomlja. — Flei-scher iz Reke. — Milauč iz Kočevja.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1894.

Nastopno omenjeni prihajalci in odhajalci časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljub-ljani za 1 minuto naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 19. uri 5 min. po mestni osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Ce-lovec, Frantsenstete, Ljubno, des Selsthal v Aussee, Ischl, Gmun-den, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregenc, Curih, Geneva, Paris, Steyr, Linc, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Karlove vane, Francove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 7 min. zjutraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Ce-lovec, Frantsenstete, Ljubno, Dunaj, des Selsthal v Aussee, Ischl, Gmun-den, Solnograd, Lend-Gastein, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 41 min. dopoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Frantsenstete, Ljubno, Selsthal, Dunaj.
Ob 4. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Frantsenstete, Ljubno, des Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregenc, Curih, Geneva, Paris, Steyr, Linc, Gmun-den, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 30 min. svečer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 53 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lip-ske, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Gmundena, Ischla, Aus-see, Parisa, Geneva, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Beljaka, Frantsenstete, Trbiša.
Ob 8. uri 10 min. zjutraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 11. uri 37 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipske, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Parisa, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Lince, Pontabla, Trbiša.
Ob 12. uri 46 min. popoldne mešani vlak iz Novega mesta, Kočevja.
Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selsthal, Beljaka, Celovca, Frantsenstete, Pontabla, Trbiša.
Ob 8. uri 34 min. svečer mešani vlak iz Novega Mesta, Kočevja.
Ob 9. uri 31 min. svečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 23 min. zjutraj v Kamnik.
" 8. " 05 " popoldne " "
" 9. " 50 " svečer " "
" 10. " 10 " svečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 56 min. zjutraj iz Kamnika.
" 11. " 15 " dopoldne " "
" 6. " 30 " svečer " "
" 9. " 55 " svečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.) (4—187)

Plüss-Stauffer-lepilo

je najboljša za lepljenje zlomljenih pred-metov, kakor steklo, porcelan, posodje, les itd. itd. Prijetno le v kupcih po 20 in 30 kr. pri Franu Kollmann-u v Ljubljani. (705—5)

Najboljše za obuvalo

za vsne krove, konjsko opravo i. t. d., da postane in-ostane nepremočna, mehka in jako trpežna in da se zlasti obu-valo svetli, ne da bi je bilo treba povičati, so:

F. BENDIK-A
v št. Valentinu
na Nižje Avstrijskem
patentovani fabrikati:

redilna mast za usnje

ki vode ne prepušča, in pa

svetilna tinktura za usnje

ki je uvedena in v rabi pri c. in kr. vojski.

Glavna zaloga v Ljubljani pri Schussanigg-u & Weber-ju, v Celovcu pa pri L. Musil-ju in v vseh večjih mestih monarhije.

Cenike pošilja na zahtevanje F. Bendik v št. Valentinu na Nižje Avstrijskem. (223—10)

Gostilna

odda se takoj z vso opravo in z gostil-niškim obrtom zaradi preselitve in otvo-ritve drugega obrta.

Več o tem poizvé se v zavodu A. Kallš-a, v Ljubljani, Prešernov trg. (897—2)

Advokat

(891—2)

dr. Viktor Supan

je otvoril

svojo pisarno

v Ljubljani

na Bregu št. 16, I. nadstr.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.